

[Knut Lind]

tragter den som et fredsonske, vi alle burde kunne tilslutte os.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Kvinder og også mænd i fredsbevægelserne! Man kan trods alt se, også her i dag, at det, der laves i fredsbevægelserne, er af enorm betydning. Der er ingen tvivl om, at når det lykkedes at vedtage den dagsorden den 26. maj, og når det lykkedes at fastholde intentionerne i den, så er det, fordi det står klart, at store dele af den danske såvel som de europæiske befolkninger har tilkendegivet en klar modstand mod de nye raketter både i Øst og i Vest. Alle steder, hvor der tales om opstillingen af disse raketter, tales der om fredsbevægelserne. Fredsbevægelserne er blevet en afgørende faktor i diskussionen og bliver forhåbentlig også en afgørende faktor i beslutningsfasen.

På en tur til bl.a. NATOs hovedkvarter, det civile såvel som det militære, har jeg oplevet, at diplomater og generaler meget hurtigt i deres oplæg er kommet ind på fredsbevægelsernes betydning. Denne ganske uopfordrede omtale betyder naturligvis ikke, at generalerne er blevet enige med fredsbevægelserne, men de ved, at fredsbevægelserne er en så vigtig magtfaktor, at de er nødt til at tage dem med i vurderingerne. Der er stor bekymring over, at befolkningerne er imod raketopstillingen, mens politikerne, måske på trods af dette, beslutter, at opstillingen skal gennemføres.

Alvoren afspejler sig også i, at generalerne selv pointerer, at de er klar over, at der ikke er tale om en lille flok kommunister. Som de selv siger, kan man bare sammenholde kommunisternes valgtal med de store masser, der findes i fredsbevægelserne, og konstatere, at der her er tale om meget bredere tilslutning. Derfor har de store demonstrationer i Tyskland og Holland og den store demonstration herhjemme i sidste weekend også været af enorm betydning, og vi har kunnet se på sammensætningen af disse demonstrationer, at der er tale om mennesker, som aldrig har været med til at demonstrere før, men som nu mener, at det er for galt, nu må der gøres noget, og det afspejler alvoren heri.

Der er ingen tvivl om, at det også kommer til at påvirke de forhandlinger, der nu skal til at afsluttes. Derfor er det også vigtigt, at den

danske udenrigsminister sørger for at presse på, så den dagsorden, der er vedtaget, bliver ført ud i livet. Det er vigtigt, at den beslutning, politikerne tager, er i overensstemmelse med, hvad befolkningen giver udtryk for.

Formanden:

Der er megen uro hernede til højre!

Margrete Auken (SF):

En af de indvendinger, præsident Reagan har brugt mod den amerikanske fastfrysningbevægelse, er, at vi er på et alt for højt atomniveau nu til, at der kan fastfryses på det. Det er jeg enig i, men kan så umuligt begribe logikken i ikke at standse. Skal man have en elevator, der suser opad, til at gå nedad, må den nødvendigvis standse.

Vi har en stor chance netop nu. Fra mange og kompetente sider fastholdes det, at der ikke er nogen militære grunde til, at de nye raketter bliver udstationeret. Det er politik alt sammen, og det er værre endnu: det er blevet et spørgsmål om politisk prestige at køre deruda'. Sprogbrugen i det politiske lederskab, også som vi har hørt den i dag, afslører det beskæmmende tydeligt. Æren er det fejreste træ i skoven, men æren får man nu altså ikke uden videre ved at være fanget af angsten for sin prestige. Hvilken ære tror I I får ved ikke at gribe denne måske sidste chance for at standse et våbenkapløb, der kommer til at overgå alt, hvad man har set hidtil, og hvad de fleste har haft evne til at forestille sig?

Jeg skal sammenfatte det, der er blevet sagt fra flere sider i dag.

Som et svar på de nye raketter vil Sovjet, der desværre ligner NATOs ledere for meget, sandsynligvis omgående sætte gang i deres SS-21, -22, -23 i Østeuropa. Dertil et krydsermissil, SSCX-4. Nogle af disse våben vil muligvis blive overgivet til f.eks. DDR som et nationalt forsvarsvåben beregnet til privat krig svarende til, at de franske og britiske våben, hvad NATO jo insisterer på, er private. Hvordan mon Vesttyskland vil reagere på nationale raketter i DDR? Hvorfor skulle sådanne hensyn holde Sovjet tilbage, når man ikke synes, at de skal holde NATO tilbage?

Til det kommer en både kvantitativ og kvalitativ optræning af raketarmede u-både,